

MÉHÉSZETI

KÖZLÖNY

Kolozsvár 1918.

Október.

XXXIII. évfolyam

10. szám.

Az Erdélyi Méhészegyesületek hivatalos közlönye.

Kiadja az Erdélyrészi Méhész Egyesület.

Felelős szerkesztő: Györfi István.



Az Erdélyrészi Méhészegyesület méhtelege.

Megjelenik rendes
viszonyok között
havonta legalább
1 ívnyi terjedelemben.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy évre 6 K, félévre 3 K. Az Erdélyrészi Méhész-Egyesület tagjai az évi 6 korona tagsági díjért ingyen kapják. A lap szellemi részét érdeklő közlemények a szerkesztő nevére: Kolozsvár, Pap-utca 6. sz. küldendők. Pénzküldemények kizárólag a pénztároshoz (Kolozsvár, Bocskai-tér) irányítandók.



Tartalom: 1. Mulasztás vagy szándékosság. 2. Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 38-ik közgyűlése. 3. Az ályányás családok kezeléséről. 4. A méhesben. 5. Mondják. 6. Esván bá nyüszkölései a regös méhészekről. 7. Felhívás. 8. Vegyesek. 9. Szerkesztő postája.

Árjegyzék az Erdélyrészi Méhész Egyesületnél megrendelhető tárgyakról 1918. szept.—dec. óra:

Napiárak szerinti 10—15% árváltozás figyelembe veendő!

1. Országos méretű háromsoros egyes kaptár	58	—	kor.
2. " " " négy soros " " " "	63	—	"
3. " " " " kettős " " " "	115	—	"
4. " " " " " hármas " " " "	161	—	"
5. Legújabb amerikai rendszerű fekvő kaptár (mérete 43—28 cm.)	140	—	"
6. Háromsoros Neisser egyes kaptár	92	—	"
7. Atmeneti kas ládával	20	—	"
8. Seprőgarat	25	—	"
9. Kerettartó láda	20	—	"
10. Napviaszolvasztó (pléh nélkül)	30	—	"
11. Keretszegező ráma (országos méretű)	5	—	"
12. Műlépragasztó deszka	1	50	"
13. Hármas kaptárhoz tető (deszkából) és talpazat	80	—	"
14. Keretléc 90 cm. hosszban (6 mm. vastagság, orsz. méret) darabja	—	18	"
15. Keretléc 100 cm. hosszban, 7 mm. vastagságban darabja	—	22	"
16. Keretléc 130 cm. hosszban, 7 mm. vastagságban darabja	—	30	"
17. Melegágyablak-ráma	30	—	"
18. Keretfogó (Grand-féle)	6	50	"
19. Kaparó-vonó	5	—	"
20. Dr. Ványolós M.: „Erdély méhészetének története“	2	—	"
21. Méhészeti útmutató	1	—	"
22. Donáth-féle zsilipes kaptár (Donáth Aladár méhész tanár szabadalma)	140	—	"
23. Léptartó szekrény (120 orsz. keret számára)	70	—	"
24. Figyelő kaptár (4 kerettel)	26	—	"
25. Anyanevelő, 1-es szimpla falu 10 kerettel	19	—	"
26. " " " 4-es " " " 40 " "	60	—	"
27. Rajszállító ládika	18	—	"
28. Méhcsalád szállító, 2 keret soros kaptár	80	—	"
29. Átmeneti láda kas nélkül	12	—	kor.

Egyesületi tagoknak, 2% pont alatti kivétellel, 10%^o engedmény jár.

Ezenkívül készíti az egyesület megrendelésre, megegyezés szerinti árban, tervszerinti egész méheseket, bármilyen méretű kaptárakat és méhészeti eszközöket. A jelzett árak a műhelyben értendők, a vasutig és vasuton való szállítási díjakat a megrendelő fizeti.

Minden ilyenmű megrendelés Dr. Balázs Ferenc postatanácsos, e. főtitkárhoz küldendő (Kolozsvár, Mészáros-u. 3 sz.)

után forraljuk fel egy tiszta edényben a mézes vizet és kihülés után töltjük ecet ágyra üvegbe, vagy megfelelő hordóba. Az üveget vagy hordót konyhában, meleg helyen tartjuk és száját gyér-szövetű vászonnal kötjük le néhány hétig, míg az ecet kiéri, teljesen megtisztul. Tisztulás után lemerjük és üvegezzük.



Olvasóinkhoz!

Közgyűlésünk 1919. január 1-től a tagsági és előfizetési díjat 10 koronába állapította meg. A határozat indító oka első sorban a folytonosan emelkedő nyomdai és papir árakban keresendő. A mai viszonyok és 6 K díj mellett egyesületünk állandóan ráfizet a lapjára.

Másfelől azonban a követelményeknek megfelelően a lap terjedelmét növelni akarja és az értékes szakcikkek íróit nyomtatott soronként 8 fillér írói tiszteletdíjban kívánja részesíteni.

Várjuk, hogy tag-előfizetőink jövő évi díjaikat már most befizetik, bizonyítva ezáltal is, hogy a jövőt alapozó kultur munkának részesei kívánnak lenni.

Eladó méhtelep!

Egy komplett 90 erős méhcsaládból álló méhtelep és 50 családnak való kaptár hozzávaló felszereléssel családi körülmények miatt eladó. Levélileg komoly reflektánsoknak bővebb felvilágosítást ad

PRELLER LÁSZLÓ Pancsova.

Mézet, viaszt, sonkolyt

:: :: legmagasabb napi áron vesz az :: ::

Erdélyrészi Méhész Egyesület.

Megkeresések ez ügyben Dr. Zsögön Béla postatanácsos, ügyvezető alelnökhöz intézendők. (Kolozsvár, Bem-utca 9.)

Nyilatkozat!

Az ország különféle részéből a méhészektol naponként az iránt intézetnek kérdések hozzánk, vajjon az általunk olvasztott és hengergépeinken előállított mülép vegytiszta és hamisítatlan-e? A nagyérdemü méhész urak tájékoztatására kinyilatkoztatjuk, hogy mi

kizárólag vegytiszta és I-ső rendü méhviaszból készítjük a mülépet s annak jóságáért és hamisítatlanságáért személyes anyagi felelősséget vállalunk.

Mülépből nagy készletet tartunk raktáron s azt gondosan csomagolva bármely időszakban napi árban szállítjuk. Mintát kívánatra bárkinek is szívesen küldünk. Kiselejtezett 10 kg. léptörmelék és fedelezések beküldése ellenében 2.30 kg. I-ső rendü vegytiszta mülépet adunk minden ráfizetés nélkül cserébe. Elvállalunk feltétlen vegytiszta méhviaszt müléppé való méret szerinti kihengerlésre is, melyért ugyan csak felelősséget vállalunk aziránt, hogy azt a méhész abban a vegytiszta minőségben vissza is kapja. Kihengerlésért kg-ként 5 korona munkadíjat számítunk. Veszünk tiszta méhviaszt, léptörmeléket és a már kiolvasztott lépsalakot korlátlan mennyiségben a legmagasabb napi árban. Kérjük az igen tisztelt méhész urakat, hogy a legnagyobb bizalommal hozzánk fordulni sziveskedjenek és magunkat ajánlva, maradtunk kiváló tisztelettel

POLLERMANN PÁLNÉ és TÁRSA,

gőzviaszöntöde és mülépkészítő telepe Székesfehérvár, 2. sz. Pálya-u. 28.

Veszek mézet, viaszt, sonkolyt

állandóan

minden mennyiségben legmagasabb napi ár mellett.

Ajánlatot csak ármegjelöléssel kérek. — A szállításhoz szükséges mézbödönöket én szállítom.



RITZMANN LAJOS keresk. méhész és mülépgyáros
Óker (Bácska). (7—9.)

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYI MÉHÉSZEGYESÜLETEK ÉS A XII.—XIII. MÉHÉSZKER. VEZETŐSÉGÉNEK
HIVATALOS KÖZLÖNYE. * KIADJA AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ EGYESÜLET.

Felelős szerkesztő:
GYÓRFI ISTVÁN.

Társszerkesztő:
GÁL IMRE,
az udvarhelyvármegyei Méhészegylet titkára.

Mulasztás vagy szándékosság.

Folyó évi január 27-én tartotta első gyűlését a Magyar Méhészek Országos Szövetsége. A gyűlés kizárólagosan egyetlen pontja volt a szövetség szervezése és a munkaprogramm megállapítása.

A kitűzött pont természetével megfelelően a gyűlés határozatai között kimagasló pontot foglalt el a szövetségi gyűlésnek f. évi június-július havában történő egybehívása. Szeptember végén vagyunk, de a gyűlés hívó leveleket még nem olvastuk s a szövetségről is csak annyit hallottunk, hogy a Pénzügy Minisztérium által útalt 10 vagon cukornak szétosztását ő eszközöli.

A mézinség országos csapás. Alig van hazánkban olyan vidék, hol a méhek a téli eleséget begyűjtötték volna. A Nagy-Alföld méhészei a végpusztulás előtt állnak. Panasz, sírárok, kérés hangzik mindenfelől és segítség nincs sehol.

A Földművelési Minisztérium támogatott, a Pénzügy Minisztérium meghallgatott kérésünkben. A 10 vagon cukor ki van útálva, úgy-ahogy el van osztva, de cukrot még nem kapott egy méhész sem.

Hogyan, hát a Szövetségen volna a késlekedés? Szinte félünk feltenni a kérdést, mi ez: mulasztás vagy szándékosság? Hiszen már nem győzzük tovább igére-

tekkel kifizetni a segítséget kereső méhészeket és ők sem tudják tovább a mi igéreteinkkel táplálni éhező méheiket. Szeptember az etetés idejének utolsó lehető terminusa. Ezután már minden kísérlet balul üthet ki, de egy hűvös október megfoszthat a segélynyújtás lehetőségétől is.

Nem merjük hinni, hogy éppen a Szövetségen, melynek erélyes működésétől oly sok előnyös változást remélünk, mulnék e végzetes késedelem. Nem is vádolunk senkit, de szeretnénk már az ügyek kezelésének titokzatos félhomályában tisztán látni.

Tisztelettel kérjük az Orsz. Szövetség nagyrabecsült intézőségét, hogy az ország méhészeinek égetően sürgős érdekében hívja össze a Szövetségi közgyűlést.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 38-ik közgyűlése.

Folyó évi szeptember 8-án Jósika Gábor báró elnöklete alatt Mészáros-utcai műhely telepén tartotta meg egyesületünk a tagok nagy számban való részvételével szokásos, évi közgyűlést.

1. Báró Jósika Gábor elnök meleg szavú megnyitójában rámutatott arra a szomorú körülményre, hogy immár negyedik közgyűlésünket tartjuk a háború alatt.

Háborús évünket még nehezebbé tette a mostoha időjárás, melynek következményeképpen a méhek az ország legnagyobb részén, még a teleléshez szükséges mézmennyiséget sem tudták begyűjteni. Virágzó méhészetek állanak a pusztulás előtt a nagy fokú mézhiány miatt.

Biztató szavakkal bátorítja az aggódó méhészeket: a jövő kipótolja a jelen veszteségeit.

Örvendetesen mutat rá az egyesület évi munka-eredményére. Vállalataink, melyeket a magyar méhészeti kultúra fejlesztése érdekében indítottunk, fényesen prosperálnak s biztosítják az egyesület jövő alapjait és jövő munkájának biztos sikerét.

Melegen üdvözölve a megjelent méhészeket, a gyűlést megnyitja.

1. Dr. Balázs Ferenc főtítkárr felolvassa az igazgató választmány évi jelentését.

Mélyen tisztelt Közgyűlés!

A világháboru negyedik évének is végére jutottunk, lezártuk egyesületi életünk 38-ik évét is s reményt reményhez fűzve várjuk a békés kibontakozást, a nemzetek pokoli káoszából való megtisztulást. Várjuk és reméljük a megújódást, a léleknek, szívnek és testnek a nagy lidérc nyomás alól való felszabadulását, szabadmozgást, szabad cselekvést minden téren. Ez a remény tölt el mindnyájunkat, ez a gondolat röppen át milliók meg milliók agyán mintegy kérdezve egymástól, mikor lesz már békesség e földön? E gondolatok közt jöttünk ma is ide, a háború kítörése óta immár negyedszer beszámolni egyesületünk egy évi működéséről.

Mielőtt azonban működésünkről beszámolnánk emlékezzünk meg halottainkról, akik immár örök álmukat alusszák.

Elhunyt egyesületünk alelnöke *Bokor Károly* törvényszéki bíró, aki 1909 év óta egyesületünk ügyeinek irányításában s főképp hol jogi kérdésekről volt szó — buzgó tevékeny részt vett. Ő maga is vidéki birtokán foglalkozott gyakorlatilag méhészettel s bár bírói teendői hivatalához kötötték, mikor csak tehette részt vett méhészeti mozgalmainkban s egyesületi ügyeink irányításában. Legyen emléke áldott, nyugalma csendes. Emléke fennmarad egyesületünk történelmének lapjain, működése s munkássága buzdítással fog szolgálni a jövő méhész nemzedéknek.

Elhunyt *Vojt Gergely* igazgató választmányunk tagja, a szamosujvári méhész kör alelnöke, nyugalmazott igazgatótanító. 30 éven át vezette a szamosujvári méhész kört, s kezelte mint a méhészt, állandóan összeköttetésben állott az anyaegyesülettel s mint verbeli méhész részt vett minden méhészeti mozgalomban kiállításokon, kongresszusokon és vándorgyűléseken. Szoros lelkibarátság fűzte egyesületünk első főtítkárához Szentgyörgyi Lajoshoz, kivel karöltve működött a méhészeti okszerű fellendítésén. Emléke neki is élni fog méhészeti történelmében úgy az Erdélyrészi Méhész Egyesület, mint a szamosujvári méhész kör tagjainak emlékezetében.

Meg kell emlékezzünk *Erdős Lajos* okleveles középiskolai tanár, az Országos Magyar Méhészeti Egyesület titkárának, a „Magyar Mész” főmunkatársának elhunytáról s habár egyesületünknek nem volt közvetlen tisztviselője, vagy választmányi tagja,

de ott találtuk mindenütt, ahol a méhészek fontosabb kérdések tárgyalására összejöttek. Az újabb törekvő méhészgeneráció egyik legszorgalmasabb, leglelkesebb tagja volt. A méhnemesítés volt fő problémája, vasakarattal áldozatok árán igyekezett ezt a kérdést megoldani s gyakorlati értékét bebizonyítani, sajnos életének delén ragadta el a halál, a kibén a magyar méhész társadalom egyik legkiválóbb apostolát, munkását vetítette el. Legyen emléke áldott! Nyugalma csendes!

Az egyesület működését illetőleg választmányunk és tisztikarunk tőle kitelhetőleg mindent elkövetett, hogy az előző években megkezdett s a méhészet érdekeit szolgáló alkalmakat kihasználja. Igazgatóválasztmányunk 5 rendes választmányi ülést s Tordán múlt év december hó 2-án egy vándorgyűlést tartott. Résztvettünk a magyar Méhészek Országos szövetségének január hó 27-én tartott első közgyűlésén Budapesten, ahol egyesületünket dr. Balázs Ferenc főtitkár és Győrfi István szerkesztő képviselte, valamint az udvarhelymegyei Méhészegyesület közgyűlésén.

Egyesületünk 1917. évben a Tiszántúli Méhész Egyesületnek a „Méhészeti Közlönyt“ hivatalos lapjául annak idején az említett egyesület kérelmére felajánlotta volt. Egy évig járt is a lap, de mert a nyomdai árak rohamos emelkedése miatt a megállapított árak mellett tovább küldeni a lapot nem lehetett s a mit kértünk a Tiszántúli Méhész Egylet nem adta meg, így 1917. év végével a lap küldését beszüntettük. Lapunk maradt tovább is az Erdélyi Méhész Egyesületek hivatalos közlönye Győrfi István felelős szerkesztésében. Szaklapunk, a Méhészeti Közlöny habár terjedelemben bővült a jelenlegi viszonyok s a drága nyomdai költségek miatt még mind nem lehetett arra a nívóra emelni, mely az egyesület működésének megfelel. Ennek elérése céljából lapunk fejlesztésére s erősítésére *sajtó-alap* létesítését határoztuk el, új alapítótagok bevonásával. Lapunk márciusi számában felhívást tettünk közzé. E felhívásra idáig nyolcan fizették be a 100—100 K alapítótagsági díjat a sajtó alapra, habár ez a szám soknak nem is mondható, de reményünk van, hogy a megindult mozgalom s a megkezdett üdvös cselekedet követőkre talál s ha lassan is ez és más alapon oly tőkét tudunk összehozni, hogy szaklapunkat megfelelő

Rokkant katonáknak a lapot ingyen küldjük!

terjedelemben és tartalommal tudjuk a méhész közönség rendelkezésére bocsátani.

A rokkant katonák méhészeti tanfolyamai szakadatlanul tartottak Györfi István vezetése alatt. 1915. év május 3. óta Kolozsvárt egyesületünk vezetése alatt kiképzett rokkant katonák száma a 6000-et meghaladja. Ezek közül, akik hazamentek s végleg elbocsáttattak a katonai szolgálatból, igen sokan hozzá kezdtek a méhészkedéshez s mind ezek a földművelésügyi minisztériumtól meg is kapták az első ingyenes felszerelést. A tanfolyamokat a földművelésügyi Miniszter ur Önagyméltósága anyagi és erkölcsi támogatása mellett tovább folytatjuk s minden hónapban 1—1 tanfolyam nyer befejezést.

Központi műhelyünk állandóan működésben volt s oly nagy munkát végzett, melyre a műhely beállításakor még gondolni sem lehetett. A megrendeléseknek oly nagy tömege érkezett be, hogy azoknak csak egy részét tudtuk lebonyolítani. Műhelyünk Dr. Balázs Ferenc főtítkárral műhelyfelügyelő és Burchárd József művezető felügyelete és vezetése alatt állandóan 10—12 munkást foglalkoztatott s ezen kívül keret szegezésnél 10—14 fiu nyert a nyáron alkalmazást. Az eredményről a felügyelő bizottság teszi meg jelentését. Az év folyama alatt központi műhelyünkben készült 258 drb. egyes, 40 drb. kettős, 598 drb. hármas, 20 drb. négyes, 150 drb. hármas kaptár tető és talpazat, seprő garat 243 drb., kerettartóláda 233 drb., anyanevelő 23 drb., átmenetiláda 75 drb., napviaszolvasztó 46 drb., keretszegező ráma 80 drb., műlépragasztódeszka 80, 530 drb. melegágyablak, 20 drb. Donáthféle kaptár, 30 drb. iskolaméhes, 60 drb. léptartószekevény, 50 drb. 43×28-as méretű, 20 drb. újabb országos méretű amerikai rendszerű fekvő kaptár; keret lécet százezernél többet vágunk, egy köpfűrész állandóan ezzel volt lefoglalva.

A forgalom emelkedésével az irodai teendők, levelezés, könyvvezetési munkálatok annyira felszaporodtak, hogy ezt a teendőt a főtítkárral egymaga elvégezni képtelen. Szükségessé vált tehát az irodai teendőkre s a könyvvezetésre egy irodai alkalmazottnak július 1-től való beállítása. Igazgató választmányunk a közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében be is állította Varga János rokkant katona személyében.

Hogy központi műhelyünk mily nagy előnyére válik a méhészetnek, azt értékben kifejezni nem lehet, törekvésünk az, hogy elsőrendű

jó, száraz anyagból készüljön minden méhészeti eszköz, kifogástalan munkával, a mit idáig el is tudtunk érni s remélhetőleg ezután is módunkban fog állani a kívánalmaknak teljes mértékben megfelelni.

Méhtelepünk Józsa Mózes méhész kezelése alatt állott. Sajnos a nagy szárazság miatt telepünkön természetes rajzás nem volt, csakis műraj készítéssel növeltük a tavaszi egyesítés folytán csökkentett méhállományunkat. A méhcsaládok száma jelenleg 70 család, különféle rendszerű kaptárokban elhelyezve.

A méz és viasz értékesítést, műlépkészítést és eladást az elmúlt évben is folytattuk dr. Zsögön Béla ig. alelnök vezetése alatt. Az eredményről az ig. alelnök külön jelentésben számol be.

Földművelésügyi Miniszter Úr Önagyméltósága kifejezett munkásságunkat és tevékenységünket méltányolva az elmúlt évben is 3000 K. államsegélyben részesített s ezenkívül egy vándorméhest adományozott 20 drb. amerikai rendszerű kaptárral felszerelve. Fogadja Önagyméltósága egyesületünk hálás köszönetét, mi igyekezni fogunk azzal meghálálni, hogy az adományozott tárgyakat a méhészetnek fejlesztésére, nemzeti vagyonosodásunk gyarapítására fogjuk felhasználni.

Központi műhelyünket és külső telepünket Kredits Ferenc miniszteri osztálytanácsos — a méhészeti ügyosztály vezetője és Valló Árpád országos méhészeti felügyelő urak több ízben megtekintették, a rokkant katonák méhészeti tanfolyamait meglátogatták jó tanácsaikkal, utbaigazítással közös tanácskozásunk alapján elláttak. Fogadják nevezett urak egyesületünk iránt tanusított érdeklődésükért s támogatásukért legforóbb köszönetünket és halánkat; mi is igyekezni fogunk jóságukat kiérdemelni azzal, hogy a méhészeti közös ügyek hazánkban való felvirágoztatásán lankadatlanul és kitarással fogunk működni.

Az ellenség által feldult Erdély méhészetének rekonstruálása érdekében 1917 évi december hó 2-án Egyesületünk felhívására az Erdélyi Méhész Egyesületek Tordán vándorgyűlést tartottak. E vándorgyűlés programja volt megállapítani azon irányelveket, melyek szerint Erdély méhészete kifejleszthető, méhész gárdája egy zászló alá hozható s a méhész ipar fellendíthető.

A gyűlés tárgyát képezte a cukorral való etetés hasznos vagy káros volta is. Sajnos ez a kérdés a vándorgyűlés határozatának a hazai szaklapokkal sajnálatos tévedés alapján közölt adatai miatt egyesületünk, tisztikarunk, szerkesztőnk valamint a közlőnyben

véleményüket nyilvánító szaktanítók oly megtámadásnak lettek kitéve, amilyenben egyesületünknek része soha sem volt.

A tordai vándorgyűlés ugyanis tiltakozott a méheknek rendszeresen cukorral való etetése ellen. Ellenben kimondotta, hogy mikor vis major esete forog fenn s a méhek a téli készletet nem bírják behordani, a cukorral való etetést okvetlen alkalmazni kell. Lényegében a határozat egyezik a Szegedre összehívott értekezlet határozataival, csak abban tér el, hogy határozatunk szigoruan kimondja, hogy csak akkor kell etetni, ha arra okvetlen szükség van, mert máskülönbén a méhekre káros lenne a rendszeres etetés. Ezt a határozatot azonban mielőtt az szaklapunkban megjelent volna — más lapokban — a vándorgyűlésen jelen volt egyik társ-egyesület képviselője más beállításban közölte, amiből aztán a polémikák és megtámadtatások keletkeztek. Sajnos az ideai nagy szárazság miatt is a méhcsaládok több helyen etetésre szorulnak. Pénzügyminiszter Úr Önegyméltósága az őszi etetésre engedélyezett cukrot, melyből egyesületünk részére kiosztás végett 25 mm. jutott.

Pénzügyminiszter Úr Önegyméltósága a dohányinségen is segítendő, a mezőgazdasági munkások s így természetesen a méhészek között az egyesületek útján nagyobb mennyiségű pipa dohányt osztatott ki. Az első kiosztás augusztus hóban megtörtént, a második kiosztásra folyó hónapban kerül a sor. Üdvös és halás intézkedés, mert bizony a trafikokban nehezen lehet dohányhoz jutni. Egyesületünk tagjai az első kiosztásnál 10—10 csomagot kaptak, míg a második kiosztásnál 15 csomag jut egy-egy méhésznek illetve egyesületi tagnak.

Vármegyei méhészt egyesületek alakítása. A tordai vándorgyűlés határozatilag kimondotta azt is, hogy Erdély minden vármegyéjében lehetőleg megalakítja a vármegyei méhészt egyesületet, melyek hivatva lesznek az Erdélyrészi Méhészt Egyesülettel, mint anyaegyesülettel, egy hatalmas méhészt kulturát teremteni. Megalakult már a Háromszék és Csíkvármegyei; 10 év óta működik az Udvarhelyvármegyei. Az alapszabálytervezetek most küldettek szét a vármegyékbe s remélhetőleg, a tél folyamán sikerül a szervezést végrehajtani.

Egyesületünk 1917—18 évi bevételeit és kiadásait illetőleg

Bevétel	volt 14711 K 74 f
Kiadás	„ 15203 K 61 f
Tulkiadás	„ 591 K 87 f

Ebben természetesen nincsenek benne a méhely és mézértékesítéssel kapcsolatosan járó bevételek és kiadások, ezekről külön számadást terjesztünk a közgyűlés elé.

Tisztelt közgyűlés!

Forongásban van minden, az emberek idegesek, érzékenyek. A méhésztársadalmon is eddig még nem tapasztalt különös idegesség vett erőt. Ezt az idegességet előidézte részben az a nagy lendület, mely hazánk méhészetét a háború alatt gözerővel viszi előbbre. A méhészek száma megduplázódott, ellenben a rossz mézeelési viszonyok miatt a méh családok száma felére apadt le. Kapkodás, féltékenységek látszik mindenfelé. Új egyesületek keletkeznek; a régiéket felélednek, tagokat toborzanak. Ebben a mozgalomban, munkában egyesületünk is részt vett és vesz. Számadást terjesztünk a közgyűlés elé.

Nagy feladatok előtt állunk, nagy és fokozott munka vár az egyesültre. Erős alapra kell helyeznünk méhelyünket, gondoskodnunk kell egy állandó méhely helyiségről s ezzel kapcsolatosan saját otthonról. A szervezés nagy munkájában minden méhésznek részt kell venni. Szükségünk van minden egyes tag segítségére, mert csak együttesen karöltve, egymást megértve s egy zászló alá tömörülve alapozhassuk meg Erdély méhészetét, s fejleszthetjük ki annak kulturáját.

2. Elnök előterjesztésére közgyűlés feliratban üdvözli a Földművelésügyi Miniszter Úr Önagyméltóságát és berei Papp Ragány István min. tanácsos Úr Öméltóságát, valamint Krenedits Ferenc oszt. tanácsos Úr Önagyságát.

3. Pénztárnok felolvassa az 1917—18 év zárszámadását, melyet közgyűlés a pénztár vizsgáló bizottság jelentése alapján elfogad, pénztárnoknak a szokott fenntartással a felmentést megadja s gondos munkájáért elismerését nyilvánítja.



Mézet, viaszkot

legmagasabb napi árban vásárolok, kívánatra edényeket küldök, nagyobb tételeket a helyszínen átveszek. (4—6)

FEKETE B., bizományos Budapest, Tompa-utca 19. szám.

4. Pénztárnok előterjeszti az 1918—19 év költség előirányzatát, melyet közgyűlés a választmány ajánlatára változatlanul elfogad.

5. Dr. Zsögön Béla ig. alelnök bemutatja a mézértékesítési és műhelyszámadásokat, valamint költségelőirányzatokat, melyeket közgyűlés elfogad.

6. Tekintettel a nehéz nyomdai viszonyokra és a nyomasztó papír drágaságra közgyűlés a választmány javaslata alapján a „Méhészeti Közlöny“ előfizetési díját és a tagsági díjat együtt, 1919. év jan. 1-től kezdődőleg évi 10 koronában állapítja meg.

7. Dr. Ferencz József jogtanácsos nagy elfoglaltságára való hivatkozással tisztét a közgyűlésnek visszaadja. Közgyűlés a lemondást sajnálattal elfogadja s jogtanácsosnak egyhangulag megválasztja Dr. Bruckner Antal kolozsvári ügyvéd, választmányi tagot.

8. A választmány kiegészítésképpen a közgyűlés új választmányi tagoknak megválasztja; Balázs Péter, Puskás Béla, Boga Lajos, Weizer Ernő és Nagy Péter tagokat.

9. Főtítkárr előterjeszti Fogarasi József tag indítványát, mely szerint közgyűlés kérjen engedélyt a Pénzügyminisztériumtól arra, hogy minden méhész kaptárai számának arányában ültethessen kertjébe egy-egy szál dohányt.

Közgyűlés tekintettel arra, hogy a Pénzügyminisztérium nagyobb mennyiségű dohány kiutalásával a méhészek dohányszükségletéről már két ízben is gondoskodott, indítványt nem fogadja el.

Közgyűlés az elnök lelkes éljenzése mellett, igen emelkedett hangulatban ért véget.

Az álynyás családok kezeléséről.

Az álynyás családok kezelése kérdésében még mindig eltérő nézetek nyilvánulnak a szakirodalomban is.

Az „Ill. Bienen Zeitung“ egyik füzetében e tárgyról froszszasabb értekezés jelent meg, a melyben a szerző azt állítja, hogy ő az álynyás családba beakaszt egy lépet néppel és termékeny anyával, melyet az álynyás család elfogad. Huszonnégy óra múlva az anyát kifogja és visszaereszti abba a családba, a honnan kivette. Az álynyás család, a léppel együtt beadott fiasításból anyaházat nevel, miközben a tojó munkások beszüntetik a petézést. Ekkor vagy boltozott anyaházat, vagy terméketlen anyát, avagy

pedig termékeny anyát kell beadni és rendben lesz a család. Ha az ályaság csak kezdetleges baj, vagyis nincs még a családban sok tojó munkás méh, és a termékeny anyával, vagy beoltozott anyaházzal, legalább annyi népet adunk be, a mennyi képes megvédelmezni az ályas család támadása ellen a beadott anyát vagy anyaházat: ebben az esetben sikerül az előadott módon meganyásítani az ályas családot, de egy keretnyi nép már másodrendű családnak sem elégséges a sikeres ellenállásra, s így nemcsak a beadott népet és anyát tesszük ki az elpusztulás veszedelemének, hanem a küzdelem folyamán, a mi igen természetes, az ályas család népe is meg fog fogyni.

Van azonban egy mód arra, hogy egyetlen, vagy legfőbb két jó népes kerettel biztosan segíthetünk az ályaságon; ha t. i. az ályas családot eltávolítjuk a helyéről, még pedig elvisszük méhesünk legtávolabb eső részébe, úgy, hogy legalább 25 lépés távolra legyen, azután egy üres kaptárt szabályszerűen felszerelve, abba akasztunk egy pár keretet, megfelelő néppel és termékeny anyával. A rajzási időszakban megfelelő a beoltozott anyaház is. Az ályas családot a következő nap reggelig zárva tartjuk, hogy a régi helyekre visszatérő méhek egyszerre nagy tömegben ne támadhassanak az ályas család helyét elfoglaló gyöngé családra. A következő nap az ályas családból a gyűjtő méhek visszashállingóznak és minden ellenállás nélkül bevonulnak az ályas család helyére állított kaptárba. A tojó méhek az eltávolított kaptárban maradnak, a honnan egy pár nap múlva ki lehet őket söpörni. Ha ezt a műveletet ősszel, vagy kora tavasszal hajtjuk végre, mikor tartani lehet a rablástól, az ályas család röpnyílását csak a reggeli és a késő délutáni órákban hagyjuk nyitva és harmadnapra az ályas családot kisöpörhetjük, mikor a gyűjtő méhek mind visszamennek régi helyökre.

Egyszerű és sikeres eljárás az is, ha egy erős család anyját kikeresve anyazárkába tesszük s beadjuk az ályas családnak, de a két kaptárt egymással felcseréljük. Az anyát, mely régi helyén kijáró dolgozóit visszakapta 48 óra múlva szabadon bocsáthatjuk. A meganyátlanított kast pedig, melynek fiatal népe az ályas kijáró méheit rendre szorítja, rendes úton bátran anyásíthatjuk.

Elnépteledett ályas családdal azonban nem érdemes vesződni. Estefelé vigyük ki kaptárát a kertbe s népét seperjük le hadd kérezkedjen be a többi családokhoz.

Méhész.

A méhesben.

Szeptember meleg, napfényes napjai nemcsak szabad kirepülést biztosítottak a méheknek, hanem még némi utóhordásra is módot nyújtottak. A befelelés munkája ezért még nem vált égető szükséggé, most már azonban legfőbb ideje, hogy azt minden méhész haladéktalanul elvégezze.

Sötér azt mondja, hogy a tapasztalások tanúsága szerint — azon kívül, hogy a család népes és viszonyai normálisak legyenek — különösen három feltételtől függ a méhek szerencsés áttelelése; ugymint:

1. Hogy alkalmas lakásuk legyen, mely a hideg ellen kellő oltalmat ad nekik.

2. hogy elegendő élelemmel bírjanak, ami egyszersmind a szükséges hőanyagot is képezi.

3. Hogy teljes nyugalmat élvezzenek és semmi se készítse őket a szükségesnél bővebb táplálkozásra, nehogy az emésztetlen felszaporodása nyugtalanságba ejtse vagy idő előtt kiröpülésre szorítsa őket.

A betelelés munkájában az első lépés a méztérnek kiürítése, mely az idén igen könnyű, de szomorú művelet. Legtöbb helyen méztérre nem is volt szükség s ha a méhész takarítás céljából mégis berakta volna tartalék lépjeit, most üresen ki is szedheti.

A méztér kiürítése után a fedő deszkákkal a költő fészket teljesen beborítjuk s azután megkezdjük az átvizsgálást.

A vizsgálat során vigyáznunk kell, hogy a kaptárakból kiszedett lépek rendjét ne zavarjuk meg, mert azt a méhek teljesen elrendezték. A felső sorban vannak a lepecsételt keretek, az alsóban a fiasítós és félig mézes lépek. Amelyik családnál már a felső hátsó lépek teljesen le vannak fedve és az alsó közép lépeken zárt sorú fiasítást látunk, az a család rendben van, azt az összes építmények kiszedésével, anya vadászattal ne gyötörjük. Mit tegyünk azonban akkor, ha fiasítást, anyát nem találunk és a lepecsételt mézes kereteket hiába keressük?

Nehéz kérdések ezek, melyek közül az elsőre kielégítő feleletet még csak adhatunk, de e másodikra a felelet mellé valami más is kellene, ami ma nagyon kevés van: méz.

Anyátlanság esetén, ha a család kellő népességű volna, tartalék anya beadásával segítünk: az anyanevelő anyját népével együtt

hozza egyesítjük az anyátlan családhoz. Ha pedig a család az anyátlanság következtében nagyon legyengült volna, akkor egy kevés népességű utórajjal egyesítjük.

Az anyátlanság esete csak akkor komplikálódik, mikor a család álnyás lesz, vagyis tojó munkás méhek foglalják el a hiányzó anya helyét. (Könnyen felismerhető a dolgozó lépekből kidúdorodó púpos fiasításáról, a rendetlen petézésről: egy sejtben 2-3-4 és apró heréiről.) Ebben az esetben az anyásítási eljárásról külön szólnunk. (l. 157. o.) Az anyátlanságot általában összel mindjárt észreveheti a méhészt arról is, ha a heréket a méhek nem ölték le.

A szükséges mennyiségű élelemlről etetéssel gondoskodunk.

Első kérdés, hogy mit etessünk; felelet rá: mézet, ha van. Ha mézünk nem volna, végszükség esetén kénytelenek vagyunk a cukorhoz folyamodni. A cukoroldat elkészítésénél azonban legyünk gondosak. Egy kiló kristálycukorhoz vegyünk egy liter tiszta vizet s az oldatot lassú tűznél főzzük egy félóraig. Ezalatt a folyadék megsűrösödik, de még nem kezd cukrosodni, mire igen vigyázzunk. A cukoroldathoz Sötér, az invertálás munkájának könnyítésére, minden kiló cukor után 18 gramm borkősavat és 20 gramm iszapolt krétát vegyít. Gueso Ferenc a fővő oldatba egy-egy nagy kávéskanál Thymián, Levandula, Zsálya és Asperula levél törmeleket tesz s az így készült szörpöt szűrés után, borsónagyságú citromsavat téve abba, használja etetésre. Mind a két eljárás célra vezető. Sikeresen használható a folyadék akkor is, ha főzés után, levéve a tűzről minden kiló cukor után 20 csepp hangyasavat és egy evőkanál tiszta mézet adunk hozzá.

Az etetés eszközlésénél úgy a méz, mint cukorszörp esetében egyforma az eljárás. Ha van megfelelő etető-válunk, melyet a mézkamrában a fészek fölött elhelyeztünk: abba töltjük a mézet vagy szörpöt naponként félkilós adagokban mindaddig, míg a család a szükséges 8—10 kiló táplálékot el nem raktározta. Cél-



A „Méhészet“ szerkesztősége Ujpest

elvállalja a szállítását:

a Boczonádi-féle szabadalmazott 42-es vándor kaptárnak 24 NB² kerettel, árjegyzék szerinti árban.

szerü azonban az etetésre egy félkilós nagyságú, széles szájú befőttes üveg is, melybe a langyos folyadékot beletöltjük s tiszta vásszonnal bekötte a fészek fölé borítjuk, honnan a méhek a vásszon keresztül kiszívják.

Kasoknál alulról hordatjuk fel a táplálékot kis váluból, etető tálcáról, mikor is a folyadékra úszó lécecskéket teszünk, hogy a méhek bele ne fuladjanak.

Jól jegyezzük meg azonban, hogy *etetni csak éjszaka szabad*. Este adjuk be a táplálékot s annyit, hogy éjjel feldolgozzák. — Az őszi rablás nem kevésbé veszedelmes, mint a tavaszi. —

Kevés mézű, néptelen családainkon egyesítéssel segítünk.

Kasoknál dobolással végezzük az egyesítést. Kiválasztjuk a gyérnépességük közül a fiatal anyasokat és azokhoz doboljuk a többi gyengét. A dobolásnál a kiválasztott kast székre tesszük, lépeit mézes vízzel lelocsoljuk s aztán alája állítjuk a kidobolandó kast úgy, hogy legalább egyharmad felületen a két kas érintkezzen s alulról felfelé elkezdjük ütögetni, míg népe meg nem indul kifelé. A vonuló népet figyelemmel kísérvük s kifogjuk az anyát, melyet ha alkalmas újra felhasználunk, ha öreg, megöljük.

Kaptároknál az egyesítés könnyü. Az egyesítendő család anyját kifogjuk s népét részint keretestől, részint besepréssel mézes vízzel jól meglocsolva átlakoljuk a kiválasztott családhoz.

A kiszedett tartalék lépekre gondosan vigyázzunk, a moly ellen óvjuk.

A védekezésnek többféle módja van. Legismertebb a kénnel való füstölés, mely azonban nem mindig a legbiztosabb is. Célravezető az az eljárás és egyszerű is, ha egy alkalmas, jól záródó ládába terpentinszeszbe mártott rongyokat teszünk s bele rakjuk a lépeinket s a ládát jól lezárjuk.

Jó védelmi szer a só is. Lépeinket mártsuk bele rendre tömény sóoldatba s utána tegyük szellős helyre. A molyok ellen védve vannak.

A röpnyílásokat rácsozzuk le. Az egerek ellen védekezzünk. A takarással várjunk, míg az idő hűvösödik. — ör. —

Rokkant katonáknak a lapot ingyen küldjük!

Mondják.

Mondják, hogy a „Méhészeti Hetilap“ nem volt annyira fürge, hogy a nyomda és a papírárakat utólérje.

* * *
Mondják, hogy a Magy. Méhészek Orsz. Szövetségének vezetősége nem követett el mulasztásokat a 10. vagon cukor kiosztásában.

* * *
Mondják, hogy a „Méhészet“ f. évi szeptemberi számának 200-ik oldalán nem közli a „Méhész Újság“ szerkesztőjének portráitját.

* * *
Mondják, hogy a méhek nem akarnak tudni „a nagy méhészek“ „többtermelési“ mozgalmáról.

* * *
Mondják, hogy a méhészek közötti jóakarattal, segítő készséggel nem lehetne több méhcsaládot megmenteni a pusztulástól, mint a kétés értékű cukorral.

Esván bá nyüszkölései a regös méjészekről.



Fékomadta! Eccer vaót jó kedvünk az játval s az nádméz tisztösségiért rendeltünk vaót egy küsdég bakkentet s mán ezt es megtutta az világ. Hát az igaz, hogy jaó küs mulatérozásba habarodtunk vót s a kalánétás csímopjázására nótát futtunk, de hogy ez az nóta éppeg ugy megszurja az mélyÉszeti heti usvágnak az tyukszemit, hát aszt mán az fene gondóta, de mű-mán mint méjÉszek nem. Mű az mít nótáztunk hát aszt jaó kedvünkől nótáztuk s csak es olyan micsodás vaót, de az méjÉszeti heti usvák ojjan fene morgyáson s szilágyiasoson fulánkojskodík s regösködík, míntha biza ökeme vóna az erdejországi méjÉszek kalánétosa. Netene!

gondólám magamba, ezek es megnőtt az méjészeti szüve, met igen erősen kívánatoskodík, mán mint az vágott tubákból. Nem es vóna rosz s azt fundálám ki, hogy aszt az négy vonat mézet köcsönbe féajálom, met biza itt szüköcskén van ezből az földi jóból. Az igaz, hogy az 4 vonat méznek az színit csem láttam, de mán mindegy. Most mán kezd lenni egy csepp s nem vóna rosz az vágottal csereberélni tisztőségösön. Osztán ha vóna ojan jó féle finánc nem láta tubák osztán mü es szüveskednénk az regölésből, met füst nélkül nem lehet vesselni. Mü az igaz nem ijen regölest fabrikálnók, hanem mást met az mélyÉsz usvágban való regölés ojjan forma, mikor kánturam az bucsuztatót eszkábálja az méjek mellett s osztán az nóta tulajdont fityörészetgi, nehogy vajegy bötü kimaradjon a vessből s az könyhullatás es döcögjön. Ugy no!

Osztán aszt es regöli, hogy mü acsarkodva nyomjuk a gombot. Höm-höm! Hát ki az fene acsarkodik, mikor az gombot nyomja! Látszik hogy kétféle csárdába járunk, met mikor az gombot nyomkogyuk, akkores ugy csenáljuk, mint mikor a zóra libbentője mozog s osztán pityegtetünk az kezünkkel, met ojanakor bakkentezünk s osztán fujjuk es, ahogy es amiként futtuk az mikor az gombozó nótat eszkábáltuk az kalénat szó mellett. Csenálják kijetek es ugy, midját meglásák másképeg forog az velág. Mán ijenkor nem ojan bucsuztató fajta regölés születik, hanem ojan mijénk féle s mán ez osztán jobb, met az usvágok es érdömösnek tarcsák künni de a kijetek szilágyiasos eszkábálására füttyülnek, csak az méjÉsz heti usvág teszi ki, met ott van hej. Osztán még eszkábálunk gombozót s addég es tisztólettel maradok itt helyben Szurósfalván hál stennek firis es jó egésségbe mejhez hasonlót minyájiknak túsza szüből kívánok mint méjÉszkartács

Esván bá.

Eladó

20 méhcsalád ; 18 országos méretü kaptárban 18—20 keretes, 2 kasban.

☞☞ Egy család ára 340 K. ☞☞

Bonczí József, Sztána állomás, Kolozsm.

A m. kir. XII. és XIII. méhészeti kerületek Vezetőségétől.

Sz. 868—1918.

FELHÍVÁS

Csik, Marostorda, Háromszék, Udvarhely, Tordaaranyos, Szolnokdoboka, Szilágy, Kolozs és Besztercenaszód vármegyék méhészkedő közönségéhez.

I.

Megállapítást nyert, hogy Kolozsvármegye bánfihunyadi járásában nagyobb mérvben, Kolozsvármegye egész területén pedig szórványosan a fertőző költésrothadás fellépett.

Addig is míg a tüzetes fertőtlenítés megtörténhetik, felkérem a méhészkedő közönséget, hogy az említett területeken méhcsaládok és méhtermékek megvásárlásától és elszállításától a legteljesebb mértékben tartózkodjék s azon méhészgazdák, kik méhészetükben a költésrothadás pusztításának jeleit észlelik, erről engemet haladéktalanul értesítsenek.

Felkérem a méhészkedő közönséget arra is, hogy a fertőzött területekről tudomásukra jutott méhcsalád és méhtermék vásárlásokat azon hely megnevezésével hová a megvásárolt anyag vagy méhcsalád elszállított, a fertőzés megakadályozása céljából hozzám sziveskedjenek bejelenteni.

II.

A „Méhészeti Közlöny” szakfolyó iratot az erdélyrészi méhészegyesület elnöksége az igazolványos és nyugdíjazott rokkant katonák részére az 1919-ik évben is díjtalanul fogja havonként megküldeni.

Felkérem a kerületeimben levő méhészkedő, vagy méhészettel foglalkozni óhajtó rokkant katonákat, hogy ez irányú kéréseiket egyszerű levelező lapon is az erdélyrészi méhészegyesület elnökségéhez közvetlen küldjék be. A méhészkedő közönséget pedig kérem, hogy e kedvezményre a rokkant katonák figyelmét felhívni sziveskedjenek.

III.

A nagyméltóságú földmivelésügyi Miniszter Úr magas intenciójának megfelelően lehetővé kívánom tenni, hogy azon rokkant katonák, kik a katonai szolgálat ideje alatt a méhészeti tanfolyamot elvégezték, a méhészkedést megkezdették, méhcsaládokat szereztek be, — kilátásba helyezett segélyeikhez mihamarább hozzájuthassanak. Felkérem tehát a végleg elbocsátott méhészkedő rokkant katonákat, közöljék velem, hány méhcsaládot szereztek be s milyen mértékben állították be méhészgaz-

daságukat önerejükből. A jelentkezettekről nyilvántartást készítetek s körutjaim alkalmával személyesen keresem fel otthonukban és a szorgalmas tevékenykedő rokkantak segélyezését hivatalos uton is javaslatba óhajtom hozni.

IV.

A székelyföldi károsult méhészeknek az 1919. év folyamán rajokkal való segélyezése céljából a tenyésztőtelepeket továbbra is szervezem. E telepek benépesítéséhez szükségem van jó tulajdonságú és telelőképes tenyésztőzrzsekre. Felkérem a méhészkedő közönséget, sziveskedjenek esetleges eladó méhcsaládjaik számát és egységárát velem október hó végéig közölni.

Székelyudvarhely, 1918. szeptember 16.

Gál Imre,
a kerületek vezetője.



Lapunk folyó évi összes számait megküldjük minden új előfizetőnek és tagnak.

Új méhészeti lap. A Marostorda vármegyei Méhészeti Egyesület *Méhészek Lapja* címen szaklapot indított, melynek első száma szeptemberben jelent meg.

Normális viszonyok között örömmel köszöntönök az új lap-testvért, mikor olcsó a papír, a nyomda s nyugodtak a kedélyek s készek az alkotó szakmunkára. Ma azonban Erdély méhészeti követelményeit egy lap bőségesen kielégítheti. A „Méhészeti Közöny“ hasábjain tere van minden véleménynek, szakszerű megbeszélésnek. Igen jól tudja ezt az új lap felelős szerkesztője Donáth Aladár méhészeti szaktanár is, ki egyesületünk választmányának és szerkesztő bizottságának tagja.

Megenged tehát tisztelt főtítkárszerkesztő Úr, de ezt a vállalkozását tulságosan költséges passiónak és felesleges erőpazarlásnak tartjuk.

Ma, amikor minden téren az erők tömörítésén munkálkodunk, az ilyen vállalkozások csak az erők áldatlan szétforgácsolásához vezethetnek.

A kassai méhészeti tanfolyamok a legszebb sikerrel zajlottak le július hónapban. A papok tanfolyamát Csepy Pál ekecsi plébános, a tanítónők tanfolyamát Gál Imre méhészeti szaktanár vezette. Előbbi a 30-an, utóbbi tanfolyamon 50-en vettek részt az ország különböző vidékeiről. A papok tanfolyama vizsgáján Fischer Colbrí Ágost kassai püspök a tanítónők vizsgáján Hoffmann Arnold theol. dékán elnökölt s a vizsgákon a minisztérium részéről Krenedits Ferenc osztálytanácsos és Valló Árpád méhészeti felügyelő vettek részt, valamint számtalan érdeklődő jelent meg Kassa város közönségének soraiból is. A tanítónők részére rendezett tanfolyam méztésztaütéssel kapcsolatosan tartatott meg, mit Kremniczkyné Fröhlich Ilona urnő vezetett és szépen sikerült kiállítás keretében mutatta be a produktumokat a vizsga napján. A kassai méhészeti tanfolyamok a felvidék méhtenyésztésének emelésére jótékony hatással voltak. Itt említjük meg, hogy a kassai tanfolyamokkal párhuzamban papok és tanítónők részére Eperjesen is tanfolyamok tartattak, s e tanfolyamokat Csepy Pál plébános, Tihanyi István szaktanár és Kremniczkyné urnő vezették. Vizsgákon Bezeredy, kirendeltségi főnök elnökölt.

Női méhészeti tanfolyam Csikszeredán folyó évi október hó 2-án veszi kezdetét. Hallgatók száma 88. Előadásokat Gál Imre a kerület vezetője tartja, ki a csikmegyei rekonstrukciós munkálatok vezetése és irányítása céljából a csikmegyei községek károsult méhészeit is a tanfolyam ideje alatt meglátogatja.

Uj méhészegyesület a Felvidéken. A kassai méhészeti tanfolyamok alatt a tanfolyam vezetők és Dr. Riedl Gusztáv tanítóképző intézeti tanár közremunkálása révén megalakult az Abauj-torna vármegyei Méhészegyesület. Ügyvezető elnöke Dr. Riedl Gusztáv tanár, titkára Zimmer Márton kassai áll. isk. ig. tanító lettek. Az uj egyesület működéséhez sikert és kitartást kívánunk s vezetőit testvéri szeretettel üdvözljük.

A székelyföldi méhészgazdasági szakiskola működését 1919. évi május 1-én kezdi meg. Tanulóknak felvesz az Egyesület elsősorban teljes hadiárvaikat, másodsorban apátlan vagy anyátlan árva fiukat egyelőre korlátolt számban, kik a 14 életévüket betöltötték. Kérvényeket a 2 éves tanfolyamra az udvarhelymegyei méhészegyesület elnökségéhez Székelyudvarhelyre kell benyújtani. Okmányokkal igazolni kell az elemi népiskola IV.—VI. osztályának elvégzését — a hadi árvaságot. Felvételre vonatkozó bővebb fel-

világosításokat Gál Imre egyl. titkár ad. A felvételt nyert tanulók a méhészetben és méhészeti iparban teljes kiképzést nyernek s a 2 éves tanfolyam elvégzése után további 2 évig az egyesület kötelekében gyakornokoskodnak az egyesületnek e célra berendezett nagyobb-szabású méhészgazdaságaiban. A tanulók azonban nemcsak a méhészetben nyernek kiképzést, hanem a mezőgazdaságban is. E célra az egyesület egy 18 holdas törpe birtokot bérelt s azon a méhészgazdasággal szoros kapcsolatu kis gazdaságot állított be s e törpe birtokot úgy kezelte, hogy a birtokkezelés a méhgazdaság érdekeit szolgálja. A 18 kat. holdból 8 kat. hold forgókba osztottan gabonatermesztésére van irányítva, a többi olyan mézélő növények termesztésére van irányítva, melyek egyuttal takarmánynövények s így a kisgazda állattenyésztésének alapját képezhetik. Az életrevaló és gyakorlati iskola szervezésének munkálatai még most is folynak, mennyiben a tantermek bebutorozása, a műhely beállítása s a méztészta sütökemencék építése most van munkában. Az egyesület az iskola céljaira 46000 koronával Székelyudvarhelyen vásárolt épületet már átvette s ezen épületben állítja be az előadói tantermet, az internátust stb. stb.

Havasí méhészgazdaságok. Az udvarhelyvármegyei méhészegyesület Ilonavölgyi 100 családú telepének beállítási munkálatai végefelé közelednek. A telepen egy nagyszabású méhes, 2 vándorméhes és egy iskolaméhes épült s a 1½ kat. holdnyi területen, ezenkívül 100 db. Valló-féle amerikai kaptár van ducokba felállítva. A telephez szükséges 100 család méhet az egyesület már beszerezte. Az Ilonavölgyi telep beállításával kapcsolatban egy másik hasonló szabású havasí méhészgazdaság szervezése is megkezdődött a Hargittának Sikaszó nevezetű völgyében. E telep részére is 100 méhcsaládot vásárolt az egyesület.

A Székelyföldi fürdők méhészettel való felszerelése. A méhészetnek az intelligens közönséggel való megkedveltetése szempontjából a székelyföldi kerület vezetője azt az előterjesztést tette a földművelésügyi minisztériumnak, hogy a Székelyföld nevesebb fürdőin egy-egy kisebb szabású állami jellegű méhészet létesítsék. A földmiv. Miniszter Úr Ónagyméltósága a kerületvezető előterjesztését elfogadta s a kérdéses méhészetek létesítését elvileg kimondotta s megbizta a kerület vezetőjét, hogy a méhészetek létesítése tárgyában egyelőre Tusnád, Borszék, Szováta és Előpatak fürdők igazgatóságaival a tárgyalásokat vezesse be. Örömmel szö-

gezzük le a tényeket, őszintén óhajtjuk, hogy a fürdők rekonstrukciója kapcsán az annyira nélkülözhetetlen méhészetek létesüljenek. Hisszük, hogy ez hamarosan meg is lesz.

Áldozatkész méhészek. A Székelyudvarhelyen szervezett székelyföldi méhészgazdasági szakiskola növendékeinek megjutalmazására Lakatos Tivadarné városi gazd. tanácsos neje székelyudvarhelyi lakos 200 K, Barabás Márton kápolnásfalusi plebános 100 koronás alapítványokat tettek az udvarhelyvármegyei méhészegyletnek.

A méz mint szépítő szer. A „Neueste Erf. u. Erf.“ egyik füzetében a briliántinnak többféle készítés módját írja le, melyek közül az egyiknek fő alkotórésze a méz. Készítésmódja a következő: 30 gram méz, 15 gr. glícérin, 15 gr. Eau de Cologne, 60 gr. alkohol és 3. 60 gr. faolaj a legfinomabból és 30 gr. valamely tetszészerinti tolettvízből.

A méhek laboratoriuma. Reidenbach kísérletei szerint a méhek a hangyasavon kívül borsavat is állítanak elő. Megállapította, hogy az idős fiasításos lép 0.35 borsavat tartalmaz, míg a még be nem fiasított lép *semmit*. A borsav hívatása az, hogy a nádcukrot invert cukorrá változtassa.

Dió pálinka. A friss diót lehámozzuk s egy dekagramm dióhéjhoz öntünk $\frac{1}{2}$ liter finomított erős szeszt s az üveget jól bedugva kályha közelében hagyjuk állni, naponta egyszer, kétszer jól felrázogattjuk.

Három dekagramm lehámozott friss diót mandulaörlőn megörölünk vagy mozsárban jól megtöfjük és $\frac{1}{4}$ liter finomított szeszt öntünk rá, jól dugaszolt üveg edényben szintén meleg helyen állni hagyjuk, naponta többször felrázogattva,

Tízennégy nap múlva mind a két üveg tartalmát tömött len szöveten átszűrjük és egy üveg edénybe összevegyítjük, azután hozzáadunk két szem szekfűszeget és $\frac{1}{4}$ deka szétzúzott fahéjat. Négy nap állás és gyakori rázogattás után annyi tiszta vízzel ez jól lehabozott pergetett mézzel vegyítjük az üveg tartalmát, a milyen erősre és édesre akarjuk készíteni az italt.

A vegyítés megtörténte után a folyadékot leszűrjük s bedugaszolva néhány hétig meleg helyen hagyjuk állni, mire kész a kítünő pálinka, mely egyszersmind gyógyszer is gyomor bántalmaknál.

Mézecet. Készítsünk oly sűrűségű mézes vizet, melybe ha egy friss tyuktojást beleteszünk a hegye a folyadékból kiáll. Az-